

บทบาทของตลาดทุน กับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย (Aging Society)

Highlight

- ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ตั้งแต่ปี 2548 และกำลังจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) ในอีก 5 ปีข้างหน้า ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมหลายด้าน
- หลายประเทศทั่วโลกจัดให้มีระบบการออมเพื่อการเกษียณตามแนวคิดเสาหลัก 5 ต้น (Five Pillar Framework) และใช้มาตรการภาษีเพื่อช่วยสนับสนุนการออมแบบสมัครใจ อาทิเช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้
- สำหรับประเทศไทยนั้น แม้จะมีระบบการออมครบทุกเสาหลัก แต่มีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีกับการออมแบบสมัครใจเช่นกัน แต่การออมเพื่อวัยเกษียณยังอยู่ในระดับที่น้อยมาก
- ภาคส่วนต่างๆในตลาดทุนจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยยกระดับการออมเพื่อวัยเกษียณให้มากขึ้น ทั้งการสร้างความรู้ การช่วยให้คำแนะนำด้านวางแผนการเงิน การจัดให้มีผลิตภัณฑ์การเงินที่ตอบโจทย์การออมระยะยาว และสนับสนุนการลงทุนในรูปแบบ DCA

ในปัจจุบัน หลายประเทศทั่วโลกกำลังอยู่ในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรที่สำคัญ ได้แก่ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ¹ โดยองค์การสหประชาชาติ (United Nation) นิยามผู้สูงอายุไว้ที่ประชากรซึ่งมีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ขณะที่ข้อมูลจากรายงาน World Population Aging 2015 ของ United Nation (UN) ระบุว่าจำนวนผู้สูงอายุทั่วโลกอยู่ที่ประมาณ 900 ล้านคน หรือคิดเป็น 12.3% ของประชากรทั่วโลก และมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยคาดว่าจะแตะ 2.1 พันล้านคน หรือ 21.5% ของประชากรทั่วโลกในปี 2050 อันเป็นผลจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและด้านการแพทย์ที่ช่วยให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น ขณะที่อัตราการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของประเทศไทยนั้น ได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้วตั้งแต่ปี 2548 (ประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปีเป็นสัดส่วน 10.4% ของประชากรทั้งหมด และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็น 16.5% ในปี 2559) และจากการคาดการณ์ประชากรของไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)² คาดว่าใน 5 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (ประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปีคาดว่าจะอยู่ที่ 20.5% ของประชากรทั้งหมด) ส่งผลให้อัตราการเป็นภาระในวัยสูงอายุ (Old-Age Dependency Ratio³) เพิ่มขึ้นจาก 25.1% ในปี 2559 สู่ 32.6% สะท้อนให้เห็นว่าประชากรในวัยแรงงานจะต้องมีภาระเพิ่มขึ้นในการดูแลผู้สูงอายุ

¹ องค์การสหประชาชาติ (United Nation) แบ่งระดับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1.สังคมผู้สูงอายุ (Aging society) หมายถึง สังคมหรือประเทศที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่า 10% ของประชากรทั้งประเทศหรือมีประชากรอายุตั้งแต่ 65 ปีมากกว่า 7% ของประชากรทั้งประเทศ 2.สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged society) หมายถึงสังคมหรือประเทศที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่า 20% ของประชากรทั้งประเทศหรือมีประชากรอายุตั้งแต่ 65 ปี มากกว่า 14% ของประชากรทั้งประเทศ 3.สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มที่ (Super-aged society) หมายถึงสังคมหรือประเทศที่มีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปมากกว่า 20% ของประชากรทั้งประเทศ

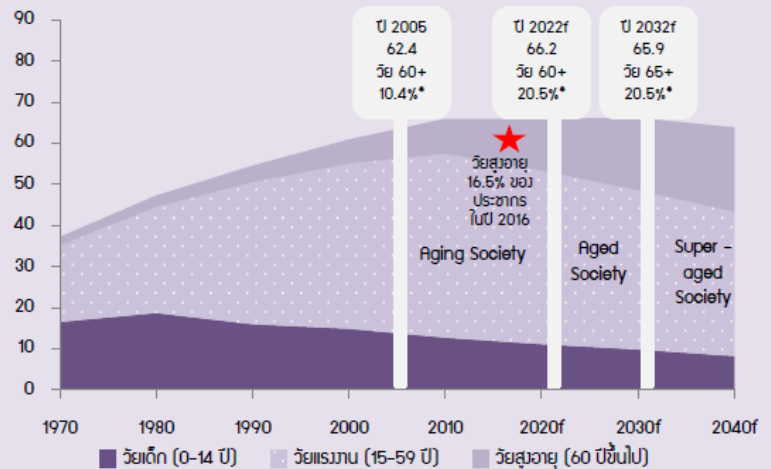
² การคาดประมาณประชากรของไทย 2553-2583 โดยสศช. (กุมภาพันธ์ 2556)

³ จำนวนประชากรอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไปหารด้วยจำนวนประชากรอายุ 15 - 59 ปี

ตัวอย่างผลกระทบของการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

- ด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยการลดลงของประชากรวัยแรงงานอันเป็นกำลังการผลิตที่สำคัญ กายที่สุดแล้วจะนำไปสู่การขาดแคลนแรงงาน และทำให้ค่าแรงมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งกระทบต่อต้นทุนการผลิตได้
- ด้านการลงทุนและการออม มีแนวโน้มที่จะลดลงเนื่องจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะใช้จากเงินออมสะสมของตนเอง ประกอบกับค่าใช้จ่ายจากการดูแลสุขภาพเพิ่มขึ้นทำให้เงินออมลดลง และมีความระมัดระวังในการนำเงินไปลงทุนมากขึ้น
- ด้านการคลัง มีแนวโน้มจะนำไปสู่การขาดดุลงบประมาณ เนื่องจากภาครัฐมีโอกาสรับภาษีจากรายได้ลดลง แต่จะมีรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสวัสดิการผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น
- ด้านสังคม การขาดแคลนประชากรวัยแรงงานทำให้ต้องพึ่งพิงแรงงานต่างด้าวมากขึ้น ซึ่งจะต้องมีการวางแผนการดูแลแรงงานกลุ่มนี้อย่างเหมาะสม รวมถึงภาครัฐจะต้องมีการเพิ่มสวัสดิการหรือจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สูงอายุมากขึ้นด้วย
- ด้านการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งในอนาคตจะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปสะท้อนถึงความต้องการของประชากรผู้สูงอายุมากขึ้น

ประชากรในแต่ละช่วงอายุของประเทศไทย (1970 - 2040f) (หน่วย: ล้านคน)

*สัดส่วนของประชากรสูงอายุต่อจำนวนประชากรทั้งหมดในปีนั้น

ภาพโดยสมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย

ที่มา: ข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และการคาดการณ์ประชากรของประเทศไทย 2553 - 2583 โดยสศช.

หลายประเทศทั่วโลกจัดให้มีระบบการออมเพื่อการเกษียณตามแนวคิดเสาหลัก 5 ต้น (Five Pillar Framework) ของธนาคารโลก และใช้มาตรการภาษีช่วยในส่วนการออมแบบสมัครใจ

หากพิจารณาถึงสถานการณ์ของการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในต่างประเทศพบว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากกว่าประเทศที่กำลังพัฒนา โดยยุโรปเป็นภูมิภาคที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งหมดมากที่สุด ขณะที่ประเทศที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งหมดมากที่สุด 5 อันดับแรกในปี 2015 ได้แก่ ญี่ปุ่น อิตาลี เยอรมัน ฟินแลนด์ และโปรตุเกส ในขณะที่ประเทศไทยเป็นลำดับที่ 63 (ตารางที่ 1) ด้วยเหตุดังกล่าว การมีระบบการออมเพื่อการเกษียณที่เพียงพอสำหรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจึงเป็นประเด็นที่หลายประเทศในความสำคัญตามแนวคิดเกี่ยวกับระบบการออมเพื่อเกษียณอายุโดยธนาคารโลก (World Bank) ที่เรียกว่า ทฤษฎีเสาหลัก 5 ต้น (Five Pillar Framework) ประกอบด้วย

- A non-contributory “zero pillar”

เป็นเงินสวัสดิการสังคมแบบให้เปล่าของภาครัฐ ที่มาจากเงินงบประมาณ

ตารางที่ 1: ประเทศที่มีสัดส่วนประชากรอายุ 60+ ต่อประชากรทั้งหมดมากที่สุด

2015			2050f		
Rank	ประเทศ	% ต่อประชากรทั้งหมด	Rank	ประเทศ	% ต่อประชากรทั้งหมด
1	Japan	33.1%	1	Taiwan	44.3%
2	Italy	28.6%	2	Japan	42.5%
3	Germany	27.6%	3	South Korea	41.5%
4	Finland	27.2%	4	Spain	41.4%
5	Portugal	27.1%	5	Portugal	41.2%
63	Thailand	15.8%	16	Thailand	37.1%

ที่มา: World Population Aging 2015, United Nation

- A mandatory “first pillar” (Public pension, Publicly managed, Defined benefit system: DB) เป็นระบบแบบบังคับ โดยประชาชนจ่ายส่วนหนึ่งและรัฐจะจ่ายเงินอุดหนุนอีกส่วนหนึ่ง บริหารโดยหน่วยงานของรัฐกำหนดผลประโยชน์เป็นอัตราขั้นต่ำที่สมาชิกจะได้รับ ในประเทศไทย ได้แก่ กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ
- A mandatory “second pillar” (Occupational/Personal pension, Privately managed, Defined contribution system: DC) เป็นระบบแบบบังคับ โดยเงินสะสมจากการทำงานของตนเองและนายจ้างช่วยสมทบ รูปแบบการออมเป็นบัญชีรายบุคคล เอกชนเป็นผู้บริหาร ในประเทศไทย ได้แก่ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.)
- A voluntary “third pillar” (Privately managed, Voluntary taking many forms e.g. individual saving, employer sponsored, DB or DC) เป็นระบบการออมแบบสมัครใจโดยเงินสะสมของตนเองและนายจ้างสมทบ รูปแบบการออมเป็นบัญชีรายบุคคล เอกชนเป็นผู้บริหาร ในประเทศไทย ได้แก่ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ประกันชีวิตแบบบำนาญ และกองทุนการออมแห่งชาติ
- A non-financial “fourth pillar” (Other financial & nonfinancial assets, informal support e.g. family support) ได้แก่ ทรัพย์สินส่วนบุคคลอื่นๆ การเข้าถึงสวัสดิการต่างๆ การสนับสนุนอย่างไม่เป็นทางการ เช่น จากครอบครัว

ทั้งนี้ สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ได้รวบรวมตัวอย่างของระบบการออมเพื่อเกษียณในต่างประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน สวีเดน ออสเตรเลีย เปรียบเทียบกับประเทศไทย สรุปในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2: ตัวอย่างระบบการออมเพื่อเกษียณในต่างประเทศ

Country	Zero pillar	First pillar	Second pillar	Third pillar
 Japan	Social Assistance Program	National Pension System (NPS)	Mandatory employment-related: • Employee Pension Insurance (private sector) • Mutual Aid Association (public sector)	-Voluntary Occupation pension: • Retirement allowance plan • Employee Pension Funds • Corporate DC & DB plans -Personal voluntary retirement saving: NISA/ Junior NISA
 South Korea	-National basic livelihood security scheme -Basic old age pension scheme	-National Pension Service -Other public schemes for public employees, military personnel and private school teachers	-Mandatory retirement (severance) pay plan, lump-sum system -Corporate pension system (DB & DC), can convert severance plans into corporate plans	-Voluntary Individual pension -Individual retirement plans (products offered by insurance comp., banks, asset management comp.) -Individual Saving Account (ISAs)
 Taiwan	Social Assistance Program (Living allowance for Mid-Low Income Senior Citizens)	-National Pension program -Labor Insurance Scheme	Mandatory Labor Pension Programme	Voluntary employee contributions to Labor Pension Programme
 Sweden	Minimum pension guarantee for notional defined contribution (NDC)	Contributory public scheme operating as notional defined contribution (NDC) plan	Quasi-mandatory industry-wide pension funds under collective agreements	-Voluntary pension plan via pension funds, group insurance contract, DB schemes -Individual pension plans held in investment funds, bank accounts, or insurance products
 Australia	Government funded aged pension	No	Mandatory savings through superannuation guarantee	-Voluntary employee contributions; • Superannuation • Non-superannuation e.g. Retirement Saving Accounts (RSAs)
 Thailand	เบี้ยยังชีพคนชรา	กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ และระบบบำนาญบำนาญข้าราชการ	กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนการออมแห่งชาติ ประกันชีวิตแบบบำนาญ

รวบรวมโดยสมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย ที่มา: Retirement Protection System in Selected Places (2012), Legislative Council Secretariat Hong Kong. The Payout Phase of Pension Systems (2010), World Bank. Pension Systems and Old-Age Income Support (2012), ADB. Building a better retirement world, EY (2014) Introduction of Korea's ISA (2016), FSC. NISA: Japan's new tax exemption scheme for investment by individuals (2014), JSRA. NISA expanded (2016), JSRA.

Capital Markets Note By ASCO

เพื่อเป็นการสนับสนุนในส่วนของการออมแบบสมัครใจ (a voluntary “third pillar”) หลายประเทศ อาทิเช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และออสเตรเลียได้ใช้มาตรการทางภาษีเข้ามาช่วยจูงใจให้เกิดการออมเพิ่มเติมในผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ดังตัวอย่างในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3: ตัวอย่าง financial products ที่มีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี

 - บัญชี Nippon Individual Saving Account (NISA) สำหรับบุคคลธรรมดาที่อายุ 20 ปีขึ้นไป โดยได้รับยกเว้นภาษีเงินปันผล และ capital gain จากการลงทุนใน listed stocks, investment trusts, ETFs และ REITs) โดยจะต้องมีการลงทุน 5 ปีภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด - บัญชีแบบ Junior NISA สำหรับบุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปีสามารถเปิดบัญชีเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในลักษณะเดียวกับ NISA ได้ แต่จำกัดระยะเวลาสำหรับบัญชีที่เปิดจนถึงเดือนธันวาคม 2566 โดยผู้ปกครองจะเป็นผู้ดูแลบัญชีให้ และมีการกำหนดเงินลงทุนต่อปีไว้ต่ำกว่า NISA เมื่ออายุครบ 20 ปีสามารถโอนไปบัญชี NISA เพื่อลงทุนต่อได้	 บัญชี Retirement Saving Account โดยมีลักษณะเป็นบัญชีมีเงินฝากกับสถาบันการเงิน ซึ่งจะเลือกได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยแบบคงที่หรือลอยตัวได้ และไม่มีการกำหนดเพดานเงินลงทุน ทั้งนี้เพื่อให้ได้รับยกเว้นภาษีจากเงินที่ฝากไว้จะสามารถถอนเงินได้เมื่อเกษียณหรืออายุ 60 ปีขึ้นไปเท่านั้น
 - แผนการออมเพื่อวัยเกษียณ (Individual Retirement Pension Plan: IRP) โดย retirement pension trustee ที่ขึ้นทะเบียนกับทางการเป็นผู้บริหารจัดการแผน และสามารถโอนเงินหลังเกษียณจาก pension schemes อื่น (DB/DC) มาบริหารต่อได้โดยไม่เสียสิทธิทางภาษี ทั้งนี้ เงินสะสมใน IRP สามารถนำมาเป็น tax credit ได้ตามอัตราที่กำหนด - บัญชี Individual Savings Account (ISAs) ซึ่งแบ่งเป็น 2 รูปแบบได้แก่ Trust-type (สำหรับผู้ที่ต้องการเลือกสินทรัพย์การลงทุน) และ Discretionary ISAs (สำหรับผู้ที่ให้สถาบันการเงินบริหารพอร์ตให้) โดยบุคคลธรรมดาที่มีบัญชีดังกล่าวได้เพียงบัญชีเดียวเท่านั้น และจะต้องมีการลงทุนในบัญชีเป็นเวลา 3-5 ปีเพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์ทางภาษี อันได้แก่ การยกเว้นภาษีจากผลตอบแทนสุทธิจากการลงทุน (net earnings) ในอัตราตามที่กำหนดซึ่งอยู่กับรายได้ของผู้ลงทุน	 - กองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีทั้งในส่วนเงินที่สะสมเข้ากองทุน รวมทั้งผลประโยชน์จากการลงทุนของกองทุน และเงินที่จ่ายออกจากกองทุนตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด - กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพให้เงินค่าซื้อหน่วยลงทุนนำไปลดหย่อนภาษีได้ไม่เกินอัตราที่กำหนด และกำไรจากการขายหน่วยลงทุนจะได้รับยกเว้นภาษีหากถือจนครบเวลาตามที่กำหนด - กองทุนการออมแห่งชาติให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในส่วนเงินที่จ่ายสะสม ตลอดจนเงินและผลประโยชน์ที่ได้รับถือเป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

รวบรวมโดยสมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย

ที่มา: Introduction of Korea's ISA (2016), FSC. NISA: Japan's new tax exemption scheme for investment by individuals (2014), JSDA. NISA expanded (2016), JSDA.

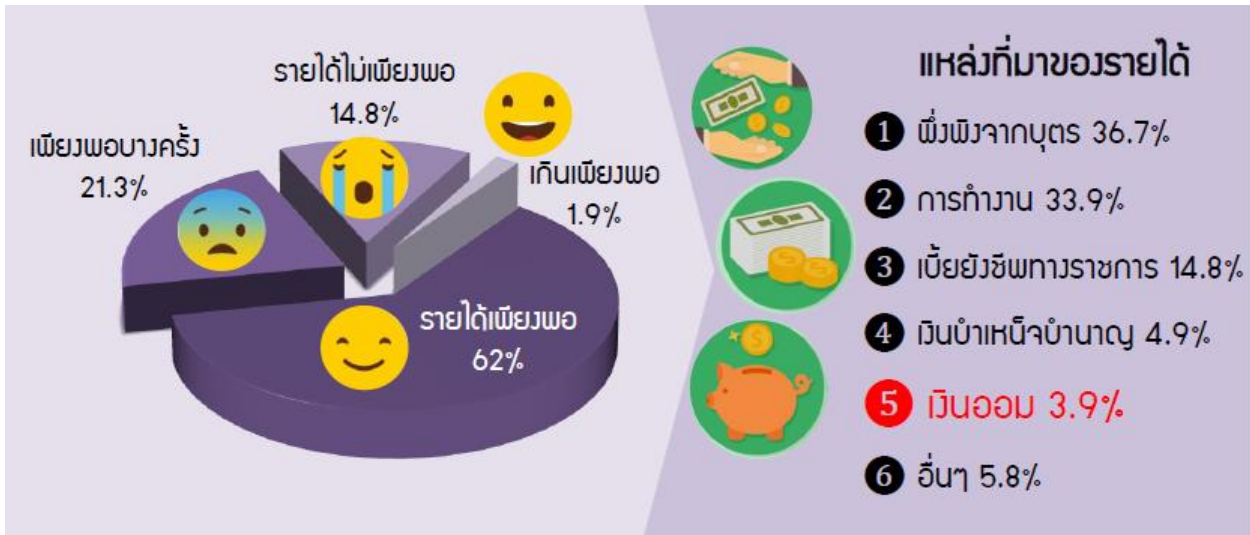
<http://www.rd.go.th/publish/557.0.html>

การออมเพื่อวัยเกษียณของประเทศไทยยังอยู่ในระดับที่ต่ำ ขณะที่รายได้ของผู้สูงอายุส่วนใหญ่มาจากการพึ่งพิงบุตรเป็นหลัก

สำหรับประเทศไทยนั้น แม้จะมีระบบการออมครบทุกเสาหลักเช่นเดียวกับหลายประเทศ และมีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีกับการออมแบบสมัครใจเช่นกัน แต่คงต้องยอมรับว่าการออมเพื่อวัยเกษียณยังคงอยู่ในระดับที่น้อยมาก ทั้งนี้ ข้อมูลจากผลสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ.2557 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า ด้านความเพียงพอของรายได้ (Income sufficiency) ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ตอบว่า เพียงพอ (62.0%) เพียงพอเป็นบางครั้ง (21.3%) และไม่เพียงพอ (14.8%) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของรายได้พบว่า รายได้หลักในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังต้องพึ่งพิงจากบุตร (36.7%) รองลงมาได้แก่ รายได้จากการทำงานเอง (33.9%) จากเบี้ยยังชีพทางราชการ (14.8%) ขณะที่รายได้จากเงินบำเหน็จบำนาญ (4.9%) และส่วนที่มาจากการเงินออมของตนเองมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (3.9%) ซึ่งหาก

เมื่อมองไปถึงแนวโน้มโครงสร้างประชากรในอนาคตที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานจะมีจำนวนลดลง ทำให้การที่ผู้สูงอายุจะหวังพึ่งพิงรายได้หลักจากบุตรเช่นในปัจจุบันจะเป็นไปได้ยากขึ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับตนเองด้วยการออมเพื่อวัยเกษียณให้มากขึ้น

ความเพียงพอ และแหล่งที่มาของรายได้ผู้สูงอายุ (หน่วย: ร้อยละ)

ภาพโดยสมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย (Created by Freepik)

ที่มา: การสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ.2557 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาครัฐเองได้มีการดำเนินการที่สำคัญในการเพิ่มสัดส่วนการออมแบบบังคับ (a mandatory “second pillar”) โดยคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักการของร่างพ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบช.) ซึ่งเป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพภาคบังคับ สำหรับแรงงานในระบบที่มีอายุตั้งแต่ 15 - 60 ปี ครอบคลุมลูกจ้างเอกชน ลูกจ้างชั่วคราวส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งยังไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อช่วยให้บุคคลในกลุ่มนี้มีรายได้หลังเกษียณเพิ่มขึ้น โดยให้มีการจ่ายเงินเข้ากองทุนจาก 2 ฝ่าย คือ ลูกจ้าง และนายจ้าง ซึ่งลูกจ้างจะได้รับบำนาญหรือบำเหน็จเมื่ออายุครบ 60 ปี และกำหนดให้ กบช. เปิดรับสมาชิกตั้งแต่ปี 2561

ทุกภาคส่วนในตลาดทุนมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเพิ่มระดับการออมเพื่อวัยเกษียณ

การที่จะเพิ่มระดับการออมเพื่อวัยเกษียณให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมได้นั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนในตลาดทุนอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นสำนักงาน ก.ล.ต. ตลาดหลักทรัพย์ฯ ตลอดจน ผู้ประกอบธุรกิจในตลาดทุน ในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น

- การจัดกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน นักศึกษา รวมถึงประชาชนทั่วไปรับรู้ และตระหนักถึงความสำคัญของการออมเพื่อวัยเกษียณ เพื่อให้เห็นว่าไม่ใช่เรื่องที่ไกลตัว และควรเริ่มต้นการออมตั้งแต่อายุยังน้อยโดยไม่ต้องรอให้ใกล้วัยเกษียณ

- การให้ความรู้และคำปรึกษาในเรื่องของการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้มีเงินออมหลังเกษียณในระดับที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ซึ่งอาจทำได้โดยการที่สถาบันการเงินต่างๆจัดอบรมให้คำแนะนำด้านวางแผนทางการเงินแก่ประชาชนทั่วไป รวมถึง การจัดให้มีโปรแกรมที่ช่วยวางแผนการออมที่ประชาชนสามารถดาวน์โหลดและเข้าไปใช้งานด้วยตนเองได้ในรูปแบบที่ง่ายต่อการใช้งาน ซึ่งในส่วนของสมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทยและสถาบันฝึกอบรมสมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย (ATI) ก็ได้จัดทำ application ที่ชื่อ อิทธิ RICH เพื่อให้ความรู้และช่วยในการวางแผนทางการเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
- การมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ช่วยตอบโจทย์การออมระยะยาว ซึ่งมีการบริหารโดยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญและเพิ่มโอกาสได้ผลตอบแทนระยะยาวที่น่าพอใจมากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ที่ยังไม่มั่นใจที่จะตัดสินใจลงทุนด้วยตนเอง อาทิเช่น กองทุนหุ้นปันผล รวมถึง การสนับสนุนการลงทุนอย่างต่อเนื่องแบบ DCA (Dollar Cost Average) เพื่อสร้างวินัยในการออม
- การพิจารณาเพิ่มรูปแบบการออมภาคสมัครใจที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้นในอนาคต อาทิเช่น บัญชีการลงทุนรูปแบบพิเศษในทำนองเดียวกับ NISA ของญี่ปุ่นหรือ ISAs ของเกาหลีใต้ ที่สามารถเลือกลงทุนในสินทรัพย์ได้หลากหลายขึ้นในบัญชีเดียว และสามารถตัดสินใจลงทุนได้ด้วยตนเอง แต่ทั้งนี้ คงต้องคำนึงถึงระยะเวลาการถือครองบัญชีที่นานพอ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการออมเพื่อวัยเกษียณอย่างแท้จริง

Disclaimer:

เอกสารนี้จัดทำขึ้นโดยสมาคม บริษัทหลักทรัพย์ไทยเพื่อเผยแพร่ข้อมูลและเพื่อการศึกษาเท่านั้น ซึ่งจัดทำขึ้นจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่น่าเชื่อถือ โดยข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงข้อมูล ณ วันที่ปรากฏในเอกสารนี้เท่านั้น จึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ภายหลังวันดังกล่าว หรือเมื่อข้อมูลที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ สมาคมมิได้ยืนยัน ตรวจสอบ หรือรับรองความสมบูรณ์ ความถูกต้องครบถ้วน ทันกาลทันเวลาของข้อมูลดังกล่าวแต่อย่างใด สมาคมไม่รับผิดชอบต่อบุคคลใดๆจากการเรียกร้องใดๆ ไม่ว่าในทางสัญญา ในการทำละเมิด รวมถึงความประมาท หรือเหตุอื่นใด ที่เกิดจากการตัดสินใจ หรือการกระทำใดๆ ที่เกิดจากความเชื่อถือในเอกสารดังกล่าว หรือในความเสียหาย ความสูญหาย ค่าสินไหมทดแทน หรือความรับผิดชอบใดๆ รวมถึงการสูญหายของข้อมูลหรือผลประโยชน์ ถึงแม้ว่าสมาคมจะได้รับแจ้งว่าอาจจะเกิดความเสียหายดังกล่าวขึ้นได้ก็ตาม